

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0235 van 28 november 2012
in de zaak 1112/0637/SA/3/0564

In zake:

1. de **gemeente SCHOTEN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen
2. het **college van burgemeester en schepenen** van de **gemeente SCHOTEN**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Els DESAIR
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Oudeleeuwenrui 19
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Bart VAN DE VENSTER
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Grote Steenweg 417
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 april 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 16 februari 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van de tweede verzoekende partij van 8 november 2011 tijdelijk en voorwaardelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de regularisatie van een parking op voorwaarde dat een afsluiting wordt voorzien aan de straatzijde met een toegang van maximum 6 meter breed. De vergunning wordt verleend voor een periode van vijf jaar.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen waren opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 24 oktober 2012. De verzoekende partijen werden evenwel op een foutief adres aangeschreven.

De partijen zijn voor een tweede keer opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 21 november 2012, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieselot DE MEYERE die loco advocaat Els DESAIR verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Bart VAN DE VENSTER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 13 juni 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 juni 2012 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de verzoekende partij tot tussenkomst beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 8 augustus 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de tweede verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor een "Parking".

De aanvraag betreft de regularisatie van de aanleg van een parking van 30m² waarop tien voertuigen kunnen worden gestald, met het oog op de verkoop van deze voertuigen.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan 'Antwerpen', deels gelegen in woongebied en deels in een bufferzone.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

Elia brengt op 18 augustus 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 26 augustus 2011 het volgende ongunstig advies uit:

“ ...

Er wordt een ONGUNSTIG advies verleend. Gezien de parking slechts geregulariseerd kan worden als er een afsluiting wordt geplaatst en een toegang van max. 6m breed, zodanig dat er geen kiesel op het fietspad kan gereden worden. De veiligheid van de fietsers is hierdoor beter gewaarborgd.

...”

De tweede verzoekende partij weigert op 8 november 2011 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften:

De aanvraag betreft het aanleggen van een parking voor het stallen van voertuigen (max. 10 stuks) op een verharde strook bij een bestaand tankstation met carwash gelegen aan de [REDACTED] en kon worden ingediend door middel van een eenvoudige dossiersamenstelling.

...

Stedenbouwkundige basisgegevens uit de plannen van aanleg:

Ligging volgens deze plannen van aanleg en bijhorende voorschriften:

Het goed ligt in het gewestplan Antwerpen vastgesteld bij Koninklijk besluit van 03/10/1979, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28/10/1998 en definitief besluit (bouwhoogte) van de Vlaamse Regering van 07/07/2000.

Het goed ligt, volgens dit van kracht zijnde gewestplan, in woongebied. Volgens dit van kracht zijnde gewestplan geldt voor het bewuste goed tevens de nadere aanwijzing betreffende de bouwhoogte (besluit van de Vlaamse regering van 07.07.2000). Meerdere gewestplanvoorschriften dienen dus te worden samengelezen.

...

De aanvraag is principieel niet in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven. De aanvraag betreft het aanleggen van een verharde parking ten behoeve

van het stallen van wagens voor verkoop zonder verder enige andere activiteit op het betrokken perceel.

De aanvraag is gelegen in woongebied. De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven. Handel is dus principieel mogelijk op dit perceel. Doch louter commerciële activiteiten zonder enige andere activiteit op het betrokken perceel en enkel het stallen van voertuigen (max. 10 stuks) met het oog op het verhandelen van deze voertuigen op de voortuinstrook en zijstrook van het perceel [REDACTED] is dan ook niet aanvaardbaar.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag is gelegen in de [REDACTED], een belangrijke gewestelijke invalsweg in de gemeente Schoten.

Op het perceel van de aanvraag is reeds een carwash en een benzinestation gevestigd.

De aanvraag betreft het aanleggen van een parking voor het stallen van voertuigen (max. 10 stuks) in de voortuinstrook en zijstrook van het perceel van het perceel van d aanvraag, direct gelegen aan het voetpad en fietspad van de gewestweg.

Volgens de plannen van de aanvraag heeft de verharding met kiezel waar men de voertuigen op wil stallen een diepte van +-30 meter en een breedte van 10 meter.

Gelet op het bindend ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer waarbij het ongunstig advies werd verleend gezien de parking slechts geregulariseerd kan worden als er een afsluiting wordt geplaatst en een toegang van max. 6 m breed, zodanig dat er geen kiezel op het fietspad kan gereden worden. De veiligheid van de fietsers is hierdoor beter gewaarborgd.

Tevens is het perceel van de aanvraag gelegen in woongebied.

Louter autoverkoop zonder enige andere activiteit op het betrokken perceel en enkel het stallen van voertuigen (max. 10 stuks) in openlucht met het oog op het verhandelen van deze voertuigen op de voortuinstrook en zijstrook van het perceel [REDACTED] is dan ook niet aanvaardbaar. Tevens voorziet de aanvraag ook geen enkele ruimtelijke inkleding in de omgeving door vb groenschermen aan te leggen. De aanvraag is dus niet inpasbaar in de omgeving.

Conclusie:

De aanvraag past niet binnen de configuratie en de aanwezige bebouwing van d omliggende percelen.

Het ontwerp kan qua vorm, materiaalgebruik en inplanting stedenbouwkundig niet aanvaard worden en wordt niet inpasbaar geacht in de omgeving.

Gelet op de schaal, de bestemming, inplanting en algemeen karakter en uitzicht van het ontwerp.

De aanvraag is niet verenigbaar met de goede plaatselijke en ruimtelijke ordening.

De aanvraag is niet bestaanbaar in de omgeving.

De aanvraag is gelegen aan een voldoende uitgeruste weg gelet op de plaatselijke toestand.

...

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 8 november 2011 HET VOLGENDE:

Weigering

*Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning.
...*

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 22 december 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 9 februari 2012 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

8. LEGALITEIT: *niet OK*

Overeenstemming:

- *Gewestplan: niet*
- *Sectorwetgeving: niet*

Toelichting:

De aanvraag is strikt gezien in overeenstemming met de gewestplanbestemming woongebied. Het is echter niet opportuun om op een terrein een verharde zone te voorzien voor het stallen van wagens bestemd voor verkoop, dit in functie van een handelszaak die zich op een geheel andere plaats bevindt. De omgeving is gekenmerkt door woningen maar ook door handelszaken. Een commerciële activiteit past dan ook in de omgeving. Het gaat hier echter niet om een handelsactiviteit doch het zuiver stallen van wagens op een terrein waar verder geen enkele moeite wordt gedaan om deze parking af te schermen van de openbare weg of de omliggende percelen. In die zin kan geconcludeerd worden dat de bescherming niet verenigbaar is met de onmiddellijke omgeving en dus niet in overeenstemming is met het woongebied.

Verder dient rekening gehouden met het ongunstige advies van het Agentschap Wegen en Verkeer. Dit advies is bindend.

9. GOEDE RO: *niet OK*

Toelichting:

Vanuit stedenbouwkundig standpunt is het absoluut onaanvaardbaar om zonder enige bufferende maatregel en zonder de koppeling aan een handelszaak, een parkeerruimte te voorzien voor het stallen van wagens voor verkoop. Er wordt in wezen enkel een grindverharding voorzien, wat niet bepaald een verbetering is van de huidige situatie. Heel het terrein wordt simpelweg verhard zonder rekening te houden met de in een woonzone gangbare onbebouwbare achteruitbouwstrook, zijtuinstrook en tuinzone achteraan.

Om voormelde redenen kan het ontwerp vanuit het oogmerk van de goede ruimtelijke ordening niet aanvaard worden en kan de aanvraag niet voor vergunning in aanmerking komen.

...”
...
Na de hoorzitting van 14 februari 2012 beslist de verwerende partij op 16 februari 2012 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“
...

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied en bufferzone.

...

Enkel een smalle strook aan de straatzijde is net binnen de bufferzone gelegen. De aanvraag is principieel in overeenstemming met de gewestplanbestemming woongebied.

De deputatie besluit af te wijken van het bindend ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer. Er wordt als voorwaarde opgelegd dat een afsluiting dient voorzien te worden aan de straatzijde met een toegang van maximaal 6m breed, zodanig dat er geen kiezel op het fietspad kan gereden worden. Op deze manier wordt tegemoet gekomen aan de opmerkingen van het Agentschap Wegen en Verkeer.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag betreft de aanleg van een parking met een grindverharding dienende voor het stallen van wagens horende bij een autohandelszaak. De wagens worden er uitsluitend gestald, niet verkocht. Er vindt derhalve geen handelsactiviteit plaats die als storend ervaren kan worden.

Als men naar de directe omgeving kijkt, kan gesteld worden dat de [REDACTED] uitgegroeid is tot een weg met aan meerszijden diverse kleinhandelszaken waarbij deze functie zelfs overheerst t.o.v. de woonfunctie. Hierdoor is de deputatie van oordeel dat een autoparking voor verkoop wel te verantwoorden is, doch voor een periode van 5 jaar.

Ook vanuit stedenbouwkundig standpunt is het noodzakelijk dat de parking van de openbare weg wordt afgesloten en dat de toegang beperkt blijft tot 6m.

Onder deze voorwaarden kan het ontwerp vanuit het oogmerk van de goede ruimtelijke ordening aanvaard worden en kan de aanvraag voor vergunning in aanmerking komen.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard op voorwaarde dat een afsluiting voorzien wordt aan de straatzijde met een toegang van maximaal 6m breed, zodanig dat er geen kiezel op het fietspad kan gereden worden. De vergunning wordt verleend voor een periode van 5 jaar.

“
...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

13.

Het lijdt geen twijfel dat de aanvrager bij niet-schorsing van de vergunning de reeds zonder vergunning aangelegde parking zal behouden en het stallen en verkopen van de voertuigen zal verder zetten. Bijgevolg zal bij een niet-schorsing van de stedenbouwkundige vergunning, en bij een latere vernietiging, de aantasting van het woongebied en van de ruimtelijke ordeningspolitiek van de gemeente intussen reeds gerealiseerd zijn. Er wordt zodoende een volkomen ongewenst precedent gecreëerd.

Op deze wijze wordt de stedenbouwkundige bevoegdheid en visie van verzoeksters volledig uitgehold: zij zijn als plaatselijke overheid exclusief bevoegd voor de ruimtelijke ordening op het grondgebied van de gemeente en worden in die hoedanigheid voor een significant deel van hun beleid vleugellam gemaakt door de bestreden beslissing.

Het gaat in casu dan ook om een ernstig en persoonlijk nadeel.

14.

Het nadeel is bovendien ook moeilijk te herstellen omdat een vernietiging van de bestreden beslissing er pas zou komen nádat de realisatie en ingebruikname van een autostaanplaats al lang een feit is.

Zodoende zal een hoogst onwenselijk precedent geschapen zijn dat lijnrecht indruist tegen het ruimtelijke beleid dat de gemeente inzake de autoverkooppunten aan de [REDACTED] wil voeren.

Elk actiemiddel om de beleidsdoelstelling van verzoeksters te vrijwaren zal dan ook te laat komen.

...

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing neergelegd en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partijen dan ook niet te betwisten.

3.

De tussenkomenende partij voegt hieraan nog het volgende toe:

“ ...

De motivering van eisers is vaag en abstract en niet gestaafd door concrete stukken.

Waarom de niet-schorsing zou leiden tot de aantasting van het woongebied en de ruimtelijke ordeningspolitiek van de gemeente wordt niet nader gemotiveerd, laat staan gemotiveerd door stukken.

De aangevraagde vergunning betreft een vergunning strekkende tot regularisatie van een feitelijke toestand die reeds jarenlang bestaat. In zijn beroep tegen de weigeringsvergunning heeft verzoeker afdoende aangetoond dat de bebouwing in de straat waarop de aanvraag slaat, grotendeels wordt ingenomen door handel en KMO's. dat staat alleszins haaks op de bewering dat de woonkwaliteit zou worden aangetast. Het niet schorsen zou immers eenvoudig de reeds jarenlang bestaande toestand bestendigen.

Waarom het beleid, visie en bevoegdheden van eisers zouden worden uitgehold, wordt evenmin nader geconcretiseerd, laat staan gestaafd door stukken. De bestaande plaatselijke ordening toont alleszins aan dat het vergunde perceel van verzoeker er perfect in kadert. Eisers tonen evenmin aan welke normatieve bepalingen zouden getuigen van een vermeend beleid dat de bestaande plaatselijke ordening zou willen herordenen op de wijze die eisers thans in het verzoekschrift voorstaan.

Eisers specificeren niet op welke wijze zij individueel, dat wil zeggen elk voor hun deel, zouden benadeeld zijn door de bestreden beslissing.

Dat de vernietiging er pas zou komen nadat de ingebruikname door verzoeker reeds een feit zou zijn, is al evenzeer niet dienend ter staving van de motieven van eisers nu het perceel reeds voorheen als stelplaats en verkoopplaats werd gebruikt en waarbij deze vorm van handel niet strijd met een goede plaatselijke ordening.

*Eisers late derhalve na om precieze en concrete gegevens aan te reiken om de Raad toe te laten de **ernst** van ingeroepen nadelen daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.*

*Eisers blijven al evenzeer in gebreke om aan te tonen in hoeverre het vermeende nadeel voldoende **individueel** en **persoonlijk** is.*

*Eisers argumenteren niet dat de onmiddellijke uitvoering van de vergunning een ernstig nadeel kan berokkenen, zodat er geen reden is om na te gaan of de ingeroepen nadelen tevens **moeilijk te herstellen** zijn.*

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van hun persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van bestuurlijke overheden (zoals de verzoekende partijen) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheden belast zijn, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij hun taken als overheid niet meer zouden kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Ongeacht de vraag of er in hoofde van de verzoekende partijen sprake is van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, stelt de Raad vast dat de bestreden beslissing een regularisatievergunning is. De werken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning verleend is, zijn uitgevoerd. De Raad oordeelt dat de voorliggende vordering tot schorsing zonder meer doelloos is. De door de verzoekende partijen geschetste nadelen kunnen immers niet meer voorkomen worden door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1112/0637/SA/1/0564.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 28 november 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER